

Het Goudblommeke in Papier La Fleur en Papier Doré

Magazine van de Coöperatieve Vennootschap "Het Goudblommeke in Papier"
Magazine d'information de la Société Coopérative "La Fleur en Papier Doré"
Cellebroersstraat 53-55 te 1000 Brussel - Rue des Alexiens 53-55 1000 Bruxelles
Tel. 02 511 16 59

Lauréat du Cäius patrimoine Région de Bruxelles-Capitale 2008
Het volkscafé van 2008 (FM Brussel)
Recommandé par le Guide du Routard 2010 consacré à Bruxelles

“Tout homme a droit à vingtquatre heures de liberté par jour”

De wijze uitspraken van Geert van Bruaene

In een boek over de Peruviaanse dichter César Moro wordt onze Geert van Bruaene geciteerd: *“En este ensayo apologético que retraa la personalidad extraordinaria del poeta peruano César Moro (Lima, 1903-1956), André Coyné, a prueba de balas, pone en tela de juicio que un hombre libre lo es “24 horas al día”, afirmación de Geert van Bruaene que levanta polvo en un mundo tan laboral y rutinario como el que nos ha tocado habitar, ya que para poder vivir de manera honesta, al menos amicales que laudatorias, en torno a tan surrealista personalidad.”*

“Ieder mens heeft recht op 24 uur vrijheid per dag” is een van de gekendste citaten van Geert van Bruaene, maar er zijn er natuurlijk nog, meer dan 200 zelfs. Vorige maand zijn wij ermee begonnen en we kunnen nog een tijdje doorgaan met elke maand, onder de titel van ons magazine, zo'n wijze uitspraak van Le Petit Gérard te plaatsen. Wie vlug kan rekenen weet al dat wij dan in december 2026 een nieuwe rubriek zullen moeten zoeken. Maar tot dan kunnen wij ervan genieten. (D.V.)

“La Vleujr en Papjée Dojrée” is famous in America.

Hier zijn de onomstootbare bewijzen. Ons Blommeke wordt (of is al) beroemd in Amerika. Het culinaire blad “Bon appétit” (Uitgave: 6500 Wilshire Boulevard, Los Angeles, CA 90048) wijdt een artikel aan “The quest of the holy ale”, (de zoektocht naar het heilige bier) en kan dus niet rond ons landje. Tot daar geen uitzonderlijke feiten. Maar dan komt het: zij maken ook een top-tien van de verkrijgbare bieren en een top-vijf van de “meest interessante cafés”. Op een twee pagina grote foto van “Het Goudblommeke in Papier” (zie foto

hierboven) tonen zij hun voorkeur. Als er nu nog eens een is die beweert dat Amerikanen geen smaak hebben, krijgt hij het met ons aan de stok.

Dat zij in het artikel een toevallige klant hebben verward met onze waard bedekken wij graag met de mantel der liefde. Als u nu naar het Goudblommeke komt, komt u naar een wereldberoemd café.

Maar dat wist u natuurlijk al.

(D.V.)

Le 21 juin 2010 à 20:00: Assemblée générale de la S.C.
La Fleur en Papier Doré

Zo hoort u het ook eens van een ander ...

“Het Goudblommeke was (is) een warme, bruine kroeg, ooit het verzamelpunt voor dadaïsten en surrealisten, en Liesa kende het omdat het ook een van de favoriete cafétjes van Simon was. Het interieur was een indrukwekkend allegaartje van oude voorwerpen, spotprenten en schilderijen. Een authentieke Guido Gezelle hing er tussen portretten van oude heren, ingelijste artikels en naïeve stillevens hingen er schots en scheef en lijst tegen lijst aan de gepateneerde muren.

Mercier zat aan een tafeltje onder een rond plakkaat met de nogal enigmatische tekst ‘Waer het gras groeit, sterft de koe’, en nam genietend een slok van zijn glas. (...)

‘Proef je chocolaatje eens’, zei Mercier.

Ze had een praline bij haar koffie gekregen en het in een reflex naar het midden van de tafel geschoven.

‘Dikmaker’, zei ze afwijzend.

‘Ik barst nu al uit mijn kleren’.

‘Ze is desondanks goddelijk, geloof me.’

Ze keek hem vuil aan, griste het ding van de tafel en beet erin. Het was goddelijk.

‘De vulling is op basis van kriek’, lachte Mercier toen hij haar genietend zag kauwen.

‘Girardinkriek, zelfs, die vind je bijna nergens.’

Liese likte de laatste restjes chocolade van haar lippen en keek op haar horloge.

‘Moet je al weg?’

‘Bwa... ik ga nog ergens een broodje halen en dan wil ik terug naar kantoor.’

‘Doe een oude man een plezier’, zei Mercier. ‘Eet hier iets met mij, ik tracteer. Ze hebben lekkere uiensoep. (...)’

Twee fragmenten uit “De Geheime tuin”, de nieuwe Liese Meerhoutthriller van Toni Coppers. Commissaris Mercier is met vervroegd pensioen gestuurd en gaat nu tweemaal per week zijn geuze drinken in Het Goudblommeke in Papier. Inspecteur Liese, die veel bewondering heeft voor Mercier, zoekt hem daar regelmatig op. Een leuke beschrijving die Toni van ons Blommeke maakt... en een mooie vermelding van ons “pralinneke”... en het doet deugd om het ook eens van een ander te horen. (D.V.)

Het mysterie van de accordeonist

De oudere habitués van het Goudblommeke herinneren zich nog de accordeonist die er regelmatig speelde : een man met een dikke hoornen bril en een stompje sigaar tussen de vlezige lippen. In het tweede gelagzaaltje hangt er trouwens een mooie teke-

ning waarop hij afgebeeld staat, met als opschrift : “Monsieur André, l'homme qui fait chanter l'accordéon”. Dit eigenste Magazine wijdde in nummer 25 een artikel aan het liedje “Dédé mon copain,” dat blijkbaar over hem ging. Het werd gebracht (in 2000) door de Vlaamse schlagerzanger Christoff, op muziek van John Terra en tekst van Daniël Ditmar.

In een poging méér te weten te komen over onze accordeonspeler stuurde het Goudblommeke twee ondergetekende inspecteurs op pad in de stad.

Paul Famaey (PF) , zelf geen onverdienstelijk beoefenaar van de bretellenpiano, herinnerde zich in een muziekwinkel een foto van de kunstenaar te hebben gezien. De >>

© Foto: Mathilda Van der Borch, 2010

opsporingsbrigade begaf zich onverwijld naar de rue d'Artois/Artesiëstraat, ten huize van de merkwaardige specialzaak "Accordeons L. Hamelrijk". Deze heel bijzondere winkel, gespecialiseerd in accordeons, concertinas en bandoneons allerhande, gaat er prat op artiesten als Joe Cocker en R.E.M. tot zijn tevreden klanten te rekenen. Bovendien de verkoop en verhuur van muziekinstrumenten en toebehoren wordt er ook les gegeven om ze te leren bespelen. De zaak werd opgericht door Louis Hamelrijk (1924-1995), een virtuoos accordeonist-toondichter die in zijn tijd talrijke artiesten begeleidde en meerdere langspeelplaten opnam. Ze wordt thans uitgebaat door zijn dochter Danielle Hamelrijk en het is haar dochter, Judith Dieudonné, die de speurders te woord stond.

De accordeonist van het Goudblommeke was haar inderdaad bekend. Hij kocht destijds zijn muziekinstrument in de Artesiëstraat. Zijn naam is "André Bakelants", maar de juiste schrijfwijze kon niet achterhaald worden. Er zou in de archieven van het huis nog een mooie foto bestaan waar hij op prijkt, maar ze ging verloren in een recente opruiming.

Voorlopig loopt het spoor hier dood. Wij lanceren dan ook een opsporingsbericht: indien u over meer informatie be-

schikt over accordeonist "André Bakelants", gelieve contact op te nemen met de redactie van dit Magazine. Discretie niet gewaarborgd.

(MDR & PF)

TEN HUIZE VAN RENE MAGRITTE

De wereldberoemde surrealistische schilder en zijn vrienden waren, zoals iedereen nu al wel weet, kind aan

huis in het Goudblommeke in Papier.

Maar men kan zijn kunst nog beter doorgronden als men de leefwereld van de meester kent..

Een ideaal middel hiervoor is een bezoek aan de woning die hij met zijn echtgenote betrok gedurende de jaren 1930-1954. Dit was voor hem een artistiek zeer vruchtbare periode.

Zijn medestanders in het surrealisme, zoals reeds gezegd,

ook trouwe stamgasten van het Goudblommeke, werden er vaak uitgenodigd. Deze woning is thans een museum.

Ze werd op een uiterst zorgvuldige manier gerestaureerd en heringericht zoals in de tijd toen Magritte er schilderde, met volle respect voor de historiek en vaak met authentieke stukken. Dit gebeurde op basis van foto's en getuigenissen van nog levende vrienden en kennissen.

Bij een rondleiding ontdekt men talrijke elementen van het huis en de meubilering die Magritte in zijn werken uitbeeldde.

De argeloze bezoeker wordt bevreed ondergedompeld in de banale, zelfs wat kitscherige sfeer van dit interieur. Hij had er waarschijnlijk geen idee van dat een van onze origineelste kunstenaars er stond te schilderen met een stofjas boven zijn maatpak. De kleinburgerlijke levensstijl van het echtpaar Magritte zal voor velen een openbaring zijn. Bovendien bevindt zich op de verdieping een exclusieve, rijke verzameling van foto's, boeken, grafisch werk en documenten van en met betrekking tot de kunstenaar en zijn entourage.

De locatie van dit René Magritte Museum is Essegheemstraat 135 te 1090 Brussel (Jette), www.magrittemuseum.be

Het is in zekere zin complementair aan het grote Magritte Museum op het Koningsplein te Brussel, maar beide instellingen zijn onafhankelijk van mekaar.

Net als in Magritte's tijd bestaan er vriendschappelijke banden tussen het Goudblommeke in Papier en de vrienden van het René Magritte Museum, tot grotere eer en glorie van de Belgische meester.

(EVH & MDR)

Petite histoire...

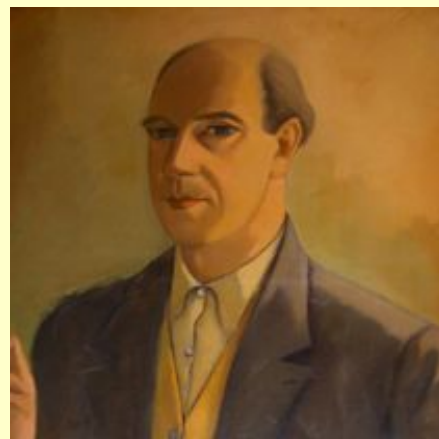
La Belgique a toujours pris soin d'honorer ses enfants méritants...

Quand elle leur attribue une décoration honorifique, il appartient à l'heureux bénéficiaire... d'acheter le bijou ! C'est ainsi qu'à la fin des années '40, le poète et peintre Edmond Vandercammen quittant l'enseignement après de bons et loyaux services, se vit honoré. Et ce sont ses amis, dont le poète Robert Goffin, qui lui offrirent le bijou lors d'une fête à La Fleur en Papier Doré...

Natif d'Ohain en janvier 1901, Edmond Vandercammen fut un poète sensible, une voix discrète et profonde qui lui valut d'être lauréat du Grand Prix des Biennales de Knokke

(aujourd'hui Liège) en 1979. Entré à l'Académie Royale de Langue et de Littérature française de Belgique en 1952, il fut aussi un peintre prolifique dont on peut admirer un autoportrait à La Fleur en Papier Doré. Co-fondateur du Journal des Poètes, hispanisant remarquable, responsable de nombreux articles faisant autorité, il est décédé en mai 1980, à Uccle. La somme de son travail littéraire et plastique se trouve aujourd'hui sauvegardée par la Province du Brabant wallon, au Château d'Hélocine.

(François Mairet)

Autoportrait d' Edmond Vandercammen qu'on peut admirer à La Fleur en Papier Doré

une des plus anciennes photos conservées de l'estaminet La Fleur en Papier Doré. (Le 8 avril 1947)

Edmond Vandercammen

✿ ————— ✿
Edmond Vandercammen, au centre avec sa décoration, Robert Goffin au 1er plan, à gauche, juste à côté, « notre » Geert van Bruene, cigarette aux lèvres à LA FLEUR EN PAPIER DORE. Ceci doit être l'une des plus anciennes photos conservées de l'estaminet. Ed. Vandercammen a reçu la décoration de Chevalier de l'Ordre de Léopold le 8 avril 1947. Cette fête a donc dû suivre d'assez près.

• Door het procédé dat wij voortaan gebruiken om het "gewicht" van ons mailmagazine te verminderen kunnen de foto's aan kwaliteit inboeten. Wil u een afdruk maken met duidelijke foto's, dan kan u een pdf-uitvoering verkrijgen op <danny.verbiest@skynet.be>. Als u ons Magazine niet langer meer wenst te ontvangen, volstaat een mail naar hetzelfde @dres.

• Nous utilisons dorénavant un procédé permettant de réduire le poids de notre Magazine. Il est cependant possible qu'il provoque une diminution de qualité des photos. Si vous souhaitez une impression avec des images plus claires, une version PDF vous sera envoyée sur simple demande à <danny.verbiest@skynet.be>. Si vous ne souhaitez plus recevoir notre Magazine, faites le nous savoir à la même @dresse.

Wandelen door boeken op zoek naar Geert van Bruaene (deel 5)

In Gerrit Borgers' boek "Paul van Ostaijen. Een documentatie" (2 dln - Uitgeverij Bert Bakker, Amsterdam 1996) bespreekt de auteur, zoals uit de titel blijkt, het doen en laten van de schrijver van "Bezette Stad" en vele andere werken. In de passages waar hij het heeft over van Ostaijen als kunsthandelaar duikt de naam van Geert van Bruaene natuurlijk op als het gaat over de galerie "La Vierge Poupine". Zo maakt Borgers (op pagina 670) melding van een brief die "geschreven is door de schilder Max Ernst op briefpapier van Brasserie en restaurant Chez Graff aan de Boulevard de Clichy in Montmartre. Hieruit is op te maken dat Ernst in Brussel was geweest en daar zowel met van Ostaijen als met van Bruaene ('Bruhan') had kennis gemaakt". De brief wordt hieronder afgedrukt met de taalfouten die Ernst schreef:

Paris, le 12 février 26 22, rue Tourlaque, Paris (18e)

Cher monsieur van Ostaijn,

Je pense que vous avez reçu mon télégramme indiquant qu'Eluard accepte votre offre pour le Gris. Vous seriez bien aimable d'envoyer un chèque, comme l'autre fois, à Mme Grindel, 4 avue Hennocque, Eaubonne (S-et-O). Vous me parliez l'autre jour d'un acheteur pour un Picasso bleu et important; l'acheteur irait jusqu'à 120000 frs. (belges ou français?) J'en connais 2 très beaux, mais on en demande 175000 frs. français chaque. Si cela vous intéresse, je pourrai vous envoyer les fotos et indiquer l'adresse du vendeur, pour que vous traitiez vous même avec lui.

Car je crois qu'on les aurait pour un prix moins fort (150 mille environ). - Aussi ai-je parlé à Mr Viot à propos de votre proposition concernant un achat éventuel de 20 dessins du sous-signé Max Ernst. Viot accepte volontiers votre offre de 2000 pour 20 bons des-sins. Est-ce que vous voyez Goemans des fois? Il ne m'a pas encore écrit et je con-nais pas son adresse. Vou-driez-vous lui dire que j'aurais besoin des aquarelles avec fruits pour une expositions qui s'ouvrira le 1er mars; qu'il me les envoie ou rapporte. Ou ne reviendra-t-il pas à Paris. Comment va van Bruhan dont j'ai gardé le souvenir d'un charmant personnage. Dites-lui un cordial bonjour et offrez-lui un cordial Médoc de ma part. Il aura un beau tableau pour ses nègres. Si un jour vous aurez de beaux nègres, prévenez-moi, s.v.p., à toute vitesse. Mais si un jour vous aurez de beaux océaniens, préve-nez-moi, s.v.p., en qua-trième. Qu'est-ce qu'enfante la vierge poupine?

Bien cordialement _votre Max Ernst

Geert van Bruaene

Borgers schrijft verder: "Ten slotte suggereert de vraag in de derde alinea van Ernsts brief, dat van Ostaijen in Brussel ook contact had met Camille Goemans, die tot de medewerkers aan Le Disque

Vert had behoord en korte tijd later zijn opvolger in La Vierge Poupine is geworden".

Uit de enkele woorden die Max Ernst in deze brief aan Geert van Bruaene wijdt, krijgen we toch de bevestiging van wat zovele anderen over Le Petit Gérard dachten: hij is een vriendelijke man.

Waarom het dan fout gegaan is met de samenwerking van Paul en Geert is moeilijk uit te maken. Misschien was het wel het feit dat van Ostaijen zijn betrekking bij het Antwerps Stadsbestuur terug mocht opnemen dat de doorslag heeft gegeven. Maar het is een feit dat van Bruaene en van Ostaijen niet als dikke vrienden uit elkaar zijn gegaan. Bewijs daarvan de brief van Geert aan de advocaat van Paul.

Bruxelles, le 25.IV.1926
Monsieur René Victor,
avocat
avenue d'Italie, 99,
Anvers.

Monsieur l'avocat,
Votre lettre du 22 courant: v. Ostayen.
Votre client aurait du me laisser le temps de lui répondre à sa lettre du 18 courant. -

Ma secrétaire lui dressera son compte qui lui sera réglé pour la fin juillet prochain, par trois chèques, à un mois d'intervalle et dont le premier, d'un import de cinq cents francs, valeur 31 mai 1926, vous est remis, sous ce couvert. -

Les deux autres chèques vous seront envoyés également, pour Monsieur van Ostayen.

Veuillez agréer, Monsieur l'avocat, mes salutations sincères.

Geert van Bruaene.

annexe: un chèque barré.

(wordt vervolgd) (D.V.)

Hugues Draye

chanteur de rue à l'estaminet

Ce chanteur de rue ne chante pas que dans la rue puisqu'il sera bientôt dans nos murs pour notre plaisir. Pas de poésie pour cet estaminet littéraire de juin ? Mais si, pourtant, parce que Hugues fait planer par-dessus sa guitare, des mots bleus et parfois noirs, des mots pleins d'humanité, toujours.

Il aime ces grands qui ont peut-être été les premiers philosophes de nos vies avant même que nous ne connaissions le mot: Ferrat, Brassens, Anne Sylvestre, Brel, Beaucarne et aussi Trenet. Et cela passe doucement dans ce qu'il va nous dire et nous chanter.

Personnage étonnant. Est-il chauve ou nanti d'une tignasse mousseuse ? Les deux : voir photo. Il est aussi facteur. Un authentique, qui porte chaque jour les lettres chez les gens. Et puis romancier, aussi.

<http://www.youtube.com/watch?v=wldtLZsY1FU&feature=related>

L'entrée est libre, évidemment, mais comme un chanteur de rue vrai de vrai, Hugues passera le chapeau.

(M.V.)

à La Fleur en Papier Doré le
lundi 7 juin à 18h30.

L'estaminet est réservé
aux amateurs.

© Photo: Monique Vrins

Hugues Draye

Madame Bloem a déménagé et le Goudblommeke va emménager

Danny à qui il arrive de faire remonter de son passé de marionnettiste des mots qui créent des images l'avait baptisée « Madame Bloem ». Madame Bloem est une artiste dont la matière première sont les fleurs. Elle était notre voisine et elle a déménagé. C'est ainsi que voilà La Fleur en Papier Doré locataire aussi du rez de chaussée de la maison d'à côté. L'ancien magasin de fleurs de Madame Bloem.

© Foto: Mathilda Van der Borght, 2010

Déménagement épique. Le mot est vain. Il y avait là des

mètres et des mètres cubes de toutes sortes de matériel et de matériaux à usage d'une fleuriste, qu'un profane n' imagine même pas. Des pots magnifiques en porcelaine craquelée et d'autres immenses avec des dragons aussi chinois que notre Madame Bloem et des seaux en plastique et des poubelles énormes récoltant l'eau de pluie. Des plantes carnivores et des lianes étonnantes. Et puis aussi les pots de sauces asiati-

© Foto: Mathilda Van der Borght, 2010

tiques et ceux de crème pour les mains de Mme Bloem. Ses chaussures, des liquettes et des manteaux d'hiver, une couette et des tabourets, une guitare entre des caisses de papiers comptables et des bambous liés en bottes. Un fax et une boîte de journaux en chinois destinés à emballer les vases en verre fin. Des piles d'assiettes et mille et une choses. Bref, l'énumération n'en finirait pas.

Madame Bloem n'est pas la championne du déménagement, mais contre toute attente, à force de suppliques et d'encouragements, ce rez de chaussée est maintenant à peu près vide, on lui a fait grâce, à bout de tout courage, des derniers brois hétéroclites qui finiront dans le container de nos travaux.

>>>>

Colofon:

Redactie/Rédaction: Danny Verbiest, Monique Vrins, Jan Beghin & Mich De Rouck

Met bijdragen van / Collaborateurs: Monique Vrins, Mich De Rouck, Paul Famaey, Eric Van Heesvelde & Danny Verbiest

Foto's/Photos: Yves De Baets, Monique Vrins, Mathilda Van der Borght, Georges Thiry, Danny Verbiest e.a.

Verzending/Expedition: Paul Merckx

Verantw. uitg./Edit. resp.: Danny Verbiest - Cellebroersstraat 53/55 - 1000 Brussel - Rue des Alexiens 53/55 à 1000 Bruxelles

Redactie/Rédaction: <danny.verbiest@skynet.be>

Travaux

Travaux, évidemment, parce que c'est là le prochain épisode. Depuis l'actuelle véranda aussi appelée «wintertuin» puisque, comme vous le savez, nous y chou-choutons 3 cactus (les 2 sansevierias ont émigré vers d'autres lieux de la maison...) depuis le «jardin d'hiver», donc, nous allons abattre une partie de mur pour accès à une autre véranda encore à construire, qui elle-même s'ouvrira sur un jardin de ville entre des murs blancs. Certains diront une cour, c'est vrai qu'elle est dallée, mais ce n'est qu'un détail. Déjà nos imaginations, en ont fait un jardin tout plein de plantes en pots. D'ailleurs, si vous en avez que vous ne savez pas où mettre, on est preneurs. Mais des belles plantes, hein, qui font du bien au regard.

On ne vous en dit pas plus. Parce que, bien sûr, à l'intérieur, y du boulot aussi et pas qu'un peu, mais ce sera génial. Et immense... Plus on y va, plus on est heureux d'avoir réussi à louer ce très grand et bel espace. Et en tout cas, cet été, on vous attend dans le jardin fleuri du Goudblommeke. Je crois

© Foto: Mathilda Van der Borgh, 2010

que d'ici là, il y aura même des chaises pour vous asseoir et peut-être - oui, sans doute - des tables pour poser votre verre de Kriek Girardin.

(Monique Vrins)

Voor wie het nog niet zou weten...

Voor bedrijfs-, trouw-, familie- en andere feestjes evenals voor productvoorstellingen en persconferenties, kan u natuurlijk ook terecht in «Het Goudblommeke in Papier» voor een echt *Brussels buffet*. U kan dan een brok Brusselse culinaire geschiedenis op uw bord scheppen: huisgemaakte pottekaas, bloempanch, kip-kap en andere fijne vleeswaren, Goudblommekessalade (met groente en spekjes), verschillende soorten groente, verschillende soorten brood enz... en dat voor slechts € 16,00 per persoon. Wie een stuk (huisgemaakte) taart, kaas of fruit als dessert wil (of van alles iets), betaalt daarvoor € 3,00 per persoon bij.

Uiensoep met garnituur (kaas en korstjes) vooraf kan ook natuurlijk aan eveneens 3,00 Euro per persoon.

Omdat wij alleen met verse producten werken, is vooraf (minstens een week) bestellen natuurlijk noodzakelijk en dat kan best op het nummer 02 511 16 59 waarop u ook meer informatie kan krijgen.

Een ons onbekend iemand stuurde ons de foto van een schilderij van de gevel van ons Goudblommeke in Papier. Omdat er ook geen naam van de schilder bijstond zijn wij te rade gegaan bij een experte van schilderijen en die beweert dat het een werk van Benoit Varenber zou zijn. Dank zij Google kan je tegenwoordig heel snel achterhalen wie wie is: over Benoit Varenber vonden wij het volgende: *“né à Bruxelles en 1947. Autodidacte depuis 1970. Artiste urbain, il préfère partir de la rue, remonter les jours qui passent, tout doucement, au rythme de la vie. Il se penche sur l'histoire des façades, des pignons délavés qui racontent l'histoire des gens à travers les réclames oubliées dans leurs couleurs du temps passé. Les cercles métalliques des trous d'hommes, qui tatouent les rues et les trottoirs, de leurs formes parfaites, le passionnent autant. Amoureux de Bruxelles, il foule son pavé à la recherche de ces témoignages populaires, méconnus, bafoués et parfois recouverts, cimentés de nouveautés. Portes, fenêtres, briques aux couleurs du quartier, impasses odorantes, endroits sordides, passages maculés, où le bouillonnement humain traverse malgré tout, sans regarder, racontent leur mémoire dans un langage épuré où la ligne claire se fait discrète à chaque fois”.*

Ja, waarom zeggen ze dat er niet onmiddellijk bij? (D.V.)

Belangrijk bericht:

Op maandag 21 juni 2010 houdt de CV Het Goudblommeke in Papier haar jaarlijkse “Algemene Vergadering” om 20:00 uur in de Cellebroersstraat 53/55 te 1000 Brussel.